

Dosarul nr. 3ra-290/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – M. Gandrabur
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – G. Dașchevici, A. Bostan, M. Guzun

ÎNCHEIERE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Valeriu Butescu,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de către Valeriu Butescu împotriva Direcției de Poliție a mun. Chișinău, persoană
terță Inspectoratul de Poliție Centru cu privire la contestarea actelor administrative,
împotriva deciziei din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de către Valeriu Butescu și s-a menținut hotărârea din 04
iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 02 octombrie 2018 Valeriu Butescu a depus cerere de chemare în judecată
în procedura contenciosului administrativ împotriva Direcției de Poliție a mun.
Chișinău, prin care a solicitat declararea ilegalității și anularea răspunsului nr. B-
923/18 din 20 iulie 2018 a Direcției de Poliție a mun. Chișinău, răspunsului nr. B-
987/18 din 24 iulie 2018 a Inspectoratului de Poliție Centru și răspunsului nr. B-
1288/18 din 10 septembrie 2018 a Direcției de Poliție a mun. Chișinău, precum și
declararea ilegală a refuzului de a răspunde la cererea nr. B-988/18 din 26 iunie
2018.

În motivarea acțiunii reclamantul Valeriu Butescu a indicat că prin petiția nr.
B-987/18 din 26 iunie 2018, adresată Comisariatului de Poliție sect. Centru, a
informat că pe data de 21 iunie 2018 a intrat într-un conflict cu vecinii săi. A cerut
să se efectueze o investigație de serviciu cu luarea măsurilor de rigoare.

La data de 23 iunie 2018 a primit răspunsul nr. 9323, cu care nefiind de acord,
l-a contestat la Direcția de Poliție a mun. Chișinău la 10 iulie 2018 cu nr. B-923/18.

La data de 20 iulie 2018 cu nr. B-923/18 și la 26 iulie 2018 cu nr. B-987/18,
a recepționat răspunsuri formale și indiferente la petițiile sale.

Reclamantul a menționat că la data de 08 august 2018 cu nr. B-1657/18, a
depus petiție și la Ministerul Afacerilor Interne, urmare a redirectionării, a primit
răspunsul Direcției de Poliție a mun. Chișinău nr. B-1288/18 din 10 septembrie 2018
cu conținut formal și indiferent.

Prin încheierea din 10 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a atras în proces în calitate de persoană terță Inspectoratul de Poliție Centru. (f.d. 76-77)

Prin hotărârea din 04 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Valeriu Butescu împotriva Direcției de Poliție a mun. Chișinău, persoană terță Inspectoratul de Poliție Centru cu privire la contestarea răspunsului nr. B-923/18 din 20 iunie 2018 emis de către Direcția de Poliție a mun. Chișinău, răspunsului nr. B-987/18 din 24 iulie 2018 emis de către Inspectoratul de Poliție Centru și răspunsului nr. B-1288/18 din 10 septembrie 2018 emis de către Direcția de Poliție a mun. Chișinău, precum și declararea ilegală a refuzului de a răspunde la cererea nr. B-988/18 din 26 iunie 2018, ca fiind neîntemeiată. (f.d. 130,136-144)

La data de 26 iunie 2020 Valeriu Butescu a depus apel motivat, conformându-se prevederilor legale cu privire la termenul de depunere a apelului.

Prin decizia din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Valeriu Butescu și s-a menținut hotărârea din 04 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 188, 189-195)

Instanța de apel și instanța de fond în motivarea soluției sale au reținut că la caz sunt aplicabile prevederile art. 3 alin. (1) din Legea cu privire la petiționare nr. 190 din 19.07.1994 (în vigoare până la 01.04.2019), care indică că prezenta lege nu se extinde asupra modului de examinare a petițiilor, prevăzut de legislația de procedură penală, de procedură civilă, de procedură de executare, cu privire la contravențiile administrative, precum și de legislația muncii, precum și art. 26 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000 (în vigoare până la 01.04.2019), care prevăd că instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia.

Instanțele ierarhic inferioare au menționat că circumstanțele expuse în petiția din 26 iunie 2018 vizează acțiunile angajatului Inspectoratului de Poliție Centru, manifestate prin neprofesionalism în cadrul examinării adresărilor și comiterea acțiunilor de protecționism, răspunderea pentru astfel de circumstanțe fiind cea disciplinară, reglementată de legislația muncii. Prin urmare, petiționarul nu este în drept să insiste asupra modului și rezultatului examinării petiției sale, ci doar asupra examinării petiției în termen legal.

Referitor la obligațiile autorității publice vis-a-vis de petiția din 26 iunie 2018 și contestația ulterioară, instanțele au stabilit că acestea au fost examinate în termenul prevăzut de lege, iar petiționarul a fost informat despre rezultatul examinării, prin răspunsurile nr. B-987/18 din 24 iulie 2018 și nr. B-1288/18 din 10 septembrie 2018. Răspunsurile au fost fundamentate pe materialele examinate din perspectiva legislației relevante, în conformitate cu rigorile art. 14 alin. (2) din Legea cu privire la petiționare.

Totodată, instanțele au reținut că prin răspunsul nr. B-923/18 din 20 iulie 2018, petiționarul a fost informat despre faptul înregistrării petiției din 26 iunie 2018, repartizarea acesteia spre examinare persoanei responsabile și stadiul

examinării. Astfel, acest răspuns nu produce efecte juridice și, pe cale de consecință, nu poate fi anulat pe cale judecătorească, având un conținut pur informativ.

Instanța de apel a reținut concluzia instanței de fond despre lipsa elementelor de abuz sau semnelor de arbitrar în comportamentul autorității publice la examinarea adresărilor petiționarului Valeriu Butescu.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Valeriu Butescu a depus recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi decizii. (f.d. 202-205)

În motivarea recursului recurentul Valeriu Butescu a invocat că instanțele ierarhic inferioare au ignorat argumentele și probele prezentate în confirmarea temeiniciei pretențiilor sale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului se reține că conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Conform art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Instanța de apel a pronunțat decizia la data de 04 noiembrie 2020.

Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa lui Valeriu Butescu copia deciziei motivate, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire a actului judecătoresc nr. 2-18193841-02-3a-22072020 din 27.11.2020 (f.d. 198), fiind recepționată la data de 03 decembrie 2020, dovada fiind avizul de recepție nr. DS8000603159AS. (f.d. 200)

Valeriu Butescu a depus recurs motivat la data de 15 decembrie 2020, prin intermediul poștei. Astfel, obligația de contestare în termen a fost îndeplinită. (f.d. 202-208)

La 29 ianuarie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Direcției de Poliție a mun. Chișinău copia recursului motivat declarat de către Valeriu Butescu. (f.d. 213)

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurent este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Valeriu Butescu se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas